

1. Návrhy na udelenie Ceny PSK:

- 1) Jano Štovka
- 2) Štefan Štec
- 3) Dedinská folklórna skupina Raslavičan
- 4) FTE automotive Slovakia. s.r.o., Malý Šariš
- 5) Viliam Tarjányi
- 6) páter ThLic. Ing. Michal Zamkovský, CSsR
- 7) MUDr. Miroslav Mýtnik, PhD.
- 8) Daňo Sooš
- 9) Mgr. Viktor Zamborský
- 10) Vendelín Balčák
- 11) PhDr. Nora Baráthová
- 12) Ing. Vladimír Kozák, in memoriam
- 13) Hotelová akadémia Prešov

2. Odôvodnenie návrhov

2.1. Navrhovaný: Jano Štovka, fotograf

Navrhovateľ: Miroslav Benko, poslanec Zastupiteľstva PSK

Prešovský fotograf Jano Štovka je držiteľom najvyššieho európskeho titulu pre profesionálnych fotografov Master QEP (Master Qualified European Photographer), ktorý udeľuje The Federation of European Photographers. Aktuálne je držiteľom tohto prestížneho európskeho titulu cca 60 profesionálnych fotografov z Európy. Jano Štovka je podpredsedom Asociácie profesionálnych fotografov SR (APFSR), laureátom množstva prestížnych svetových ocenení. Jeho práce sú publikované v Európe, Amerike, Austrálii a Ázii. Prednáša na medzinárodných fotografických fórach a je porotcom v mnohých medzinárodných fotografických súťažiach. Svojou vysoko odbornou a kvalitnou prácou už dlhé roky zviditeľňuje v zahraničí Slovensko i Prešovský kraj. Práve vďaka jeho menu a jeho práci pozná náš región množstvo ľudí v zahraničí. V roku 2017 bol zaradený do prestížnej knihy „101 osobností českej fotografie“. Mesto Prešov mu udelilo cenu Osobnosť roka 2013.

Svoju kariéru začínal v roku 1991 ako primáš viacerých folklórnych súborov: Chemlon, Dúbrava, PULS... Nahral nespočetné množstvo ľudových piesní s rôznymi interpretmi ako Anka Servická, Monika Kandráčová, Marka Mačoškova, Rudo Smoter... V rokoch 1997-2003 bol primášom Makovickej struny v Bardejove a festivalu Zemplin špiva v Humennom. V rokoch 1995-2001 bol interným primášom PULS-u. V roku 2001 získal prestížne ocenenie Grand Prix Svetozára Stračinu v kategórii štylizovaný folklór.

Postupne sa však začal venovať – a to veľmi úspešne – fotografii. Fotografiu študoval v Prahe u popredných osobností českej fotografie. Venuje sa prevažne komerčnej, divadelnej, portrétnej a krajinárskej fotografii. Spolupracuje s mnohými organizáciami v Prešovskom kraji. Medzi najúspešnejšie fotografické projekty ocenené na množstve medzinárodných podujatí patrí projekt „alltheworldis a stage“ a „Harley-Davidsonsymphony orchestra“.

Cena PSK sa navrhuje udeliť za výnimočné celosvetové úspechy v oblasti fotografie a mimoriadne pozitívnu prezentáciu Prešovského kraja.

2.2. Štefan ŠTEC, folklorista

Navrhovateľ: MUDr. Peter Chudík, predseda PSK

Hoci sa narodil v Košiciach, jeho rodinné korene siahajú do rusínskej obce Habura pri Medzilaborciach, kde od piatich rokov trávil celé letné prázdniny. Pre dieťa, ktoré celý rok žilo na sídlisku, mala dedina s letným vidieckym ruchom svoje čaro. Starí rodičia ich zapájali do dedinských prác. Ani kamaráti z Habury ho nevnímali ako košické dieťa. Pre neho to bol moment stretnutia s tradičnou dedinskou kultúrou. Nebolo to predstavenie, ale živá, žitá skúsenosť.

Pracuje ako redaktor rusínskeho národnostného vysielania košickej redakcie Slovenského rozhlasu, zároveň ako choreograf a umelecký vedúci vo folklórnom súbore Hornád v ktorom pôsobí od r. 2006.

Hornád je [folklórne](#) umelecké teleso [Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach](#). Hlavnou myšlienkou tvorby súboru je zachovávanie tanečno-hudobných tradícií [východného Slovenska](#) a hľadanie nových ciest ich interpretácie a javiskového stvárnenia.

Rusínske piesne a tance sú jeho doménou. Od detstva vnímavo počúval piesne starých rodičov, ktoré boli základom jeho repertoáru. „Keď chce niekto počuť originálny spev rusínskej dediny, nech ide do kostola. V ňom sa podaktorí stretávajú 50, 60 rokov, je to tá najdokonalejšia folklórna skupina,“ tvrdí v rozhovore Štefan Štec. Väčšina jeho piesní v súčasnom repertoári nie je veľmi známa. Má rád prácu s archívom a starodávne pesničky nielen z nášho územia.

Folklorista Štefan Štec získal už mnoho ocenení. V mladosti spieval napr. na Makovickej strune, alebo na iných rôznych podujatiach, ktoré organizoval Zväz Rusínov a Ukrajincov v Košiciach. V súčasnosti je jednou z najväčších hviezd televíznej súťaže Zem spieva, v ktorej svojím spevom rozhodne zaujal. Zažiaril tradičnými rusínskymi spevmi a jeho fanúšikovia sú presvedčení, že ak by nespádli telefónne linky, bol by to určite vyhral.

Po vystúpení v šou Zem spieva na podnet produkcie mu už prischla prezývka Rusínsky Karel Gott. Nikdy sa nehanbil, ale bol hrdý za svoj rusínsky pôvod a je stálym propagátorom a zástancom tradičnej rusínskej kultúry a umenia. Rusínstvo, ako sám tvrdí, nie je len nejaké východoslovenské nárečie, ale je to samostatný národ so svojou kultúrou, tradíciami a zvykmi.

K svojim koreňom má silný [vzťah](#) a s láskou šíri rusínsku kultúru na celom Slovensku.

Cena PSK sa navrhuje udeliť za mimoriadne úspechy v súťaži Zem spieva, uchovávanie a šírenie tradičnej rusínskej kultúry.

2.3. Navrhovaný: Dedinská folklórna skupina Raslavičan

Navrhovateľ: MUDr. Peter Chudík, predseda PSK

Folklórne skupiny ako nositelia ľudových tradícií sú väčšinou orientované na zachovávanie ľudových tancov, piesní a zvykov v dedine. Na takomto princípe pracuje aj DFSk Raslavičan. Patrí medzi folklórne kolektívy s viac než 80-ročnou tradíciou, v tomto roku oslavuje 85.výročie založenia. V tejto skupine pracujú vedľa seba 3 generácie, ktoré si navzájom odovzdávajú bohatstvo tradičnej kultúry Raslavíc. Repertoár Raslavičana tvoria starodávne tance mužské, ženské a párové, ďalej sú to ľudové piesne z Raslavíc a oblasti Horného Šariša. Folklórne pásma, ktoré predstavujú obyčaje na dedine s prezentáciou lokálnych zvyklostí, originálnych tancov, piesní a štýlovo čistej impozantnej ľudovej hudby upútavajú pozornosť širokej odbornej i laickej verejnosti na mnohých folklórnych podujatiach na Slovensku, v zahraničí i ďalekom zámorí. Obec Raslavice je známa aj tým, že ako máloktorá obec z východu Slovenska mala i kvalitnú muziku, ktorej trvanie presiahlo niekoľko desaťročí bez toho, aby sa narušila kontinuita medzi archaickými a novodobými tvarmi tanečných nápevov či ľudových piesní. Ľudová hudba, ktorá v Raslaviciach hrala už po 2. svetovej vojne, si zachovala interpretačný štýl, ktorého hlavnými nositeľom boli talentovaní predníci Martin Žolták (1921-1952) a Štefan Žolták (1946 – 2012).

Folklórna skupina Raslavičan vydala 2 MG kazety a 3 hudobné CD nosiče. V rokoch 1997, 2006 a 2012 na celoštátnej súťažnej prehliadke dedinských folklórnych skupín – „Nositelia tradícií“, získala titul *Laureát*. Ľudová hudba v roku 2008 a 2013 získala na celoštátnej súťaži ľudových hudieb tiež titul *Laureát* a na celoštátnej súťaži tanečníkov v ľudovom tanci – „Šaffova ostroha“ získal Raslavičan popredné umiestnenia. Počas svojho dlhého pôsobenia účinkovala folklórna skupina v Slovenskom rozhlase a televízii a viackrát sa stala aj predmetom záujmu Slovenskej akadémie vied.

V súčasnosti sa viac ako 50-členná folklórna skupina člení do troch zložiek: hudobnej, tanečnej a speváckej. Vedúcim folklórnej skupiny je Anton Kontura, tanečnú zložku vedie Mgr. Monika Balážová, vedúcim a zároveň aj primášom ľudovej hudby je od roku 2003 Mgr. Stanislav Baláž, PhD.

Prvopočiatky skupiny siahajú do rokov 1920 – 1921, ale svoju činnosť traduje DFSk RASLAVIČAN až od prvého historického vystúpenia v roku 1931 v Prahe. Predtým skupina vystupovala so svojím programom len v rámci potrieb obce, ale len do chvíle pokiaľ, do Raslavíc neprišiel zberateľ ľudových piesní prof. Karol Plicka. Bolo to v roku 1927 a návšteva sa uskutočnila na odporúčanie Matice slovenskej. Spolupracovníkom prof. Karola Plicku sa stal raslavický rodák – 1.vedúci folklórnej skupiny Andrej Jusko.

V roku 1931 mužská spevácka skupina vystupovala v Prahe, v záhrade Belvedér.

Z kroniky obce sa dozvedáme, že prvými zakladateľmi folklórnej skupiny boli Andrej Hvizda, Jozef Vavrek, Andrej Jusko a richtár Anton Manik. Medzi prvých členov skupiny patrili Andrej Vasil'ko, Ján Matys, Ján Jusko, Andrej Saloky, Štefan Stašek, Mikuláš Chovanec, Vojtech Revický, Jozef Marcin, Ján Hudák. Ďalšie vystúpenie bolo v Prahe pre prezidenta Eduarda Beneša.

V 30-tych a 40-tych rokoch DFSk predviedla svoje umenie v okolitých mestách: v Bardejovských Kúpeľoch a Bardejove.

V roku 1952 bola DFSk na určitý čas premenovaná na Folklórny súbor Čergov pri JRD v Raslaviciach a tak približne v 60 – tych rokoch sa súbor opäť premenoval na Dedinskú folklórnu skupinu Raslavičan a vrátil sa k tradičnej čistej podobe folklóru, ktorý reprezentuje až dodnes.

V roku 1956 dochádza k zmene vedúceho DFSk. Vtedajšieho vedúceho Pavla Janoška (1923) vystriedal Štefan Uderman (1929).

Z množstva hodnotných vystúpení zaznamenala folklórna skupina celý rad úspechov a uznaní. Vystupovala v Strážnici, Žiline, Košiciach, Levoči, Prešove, Martine a iných mestách republiky. Z týchto vystúpení spomenieme aspoň jeden z viacerých úspechov a to II. celoslovenskú prehliadku LUT v Prešove a v Košiciach v roku 1953, kde DFSk RASLAVIČAN získala 1. miesto.

Folklórna skupina RASLAVIČAN ako jeden z najstarších nositeľov pôvodných folklórnych tradícií bola v 50-tych rokoch predmetom záujmu aj SAV. V roku 1952 uskutočnil SAV rozsiahly výskum tancov v Raslaviciach. Ďalší veľký výskum bol realizovaný v roku 1960. Tanečný repertoár bol neskôr publikovaný v odbornom časopise „Naša práca a hudba, spev, tanec“.

V priebehu ďalších rokov sa v Raslaviciach opäť uskutočňovali menšie výskumy ľudových piesní, tancov a ľudovej hudby, a to buď pracovníkmi SAV, ich externými pracovníkmi alebo z VŠMU pracovníkmi osvetových stredísk, ale aj choreografmi významnejších folklórnych umeleckých telies, ako napr. s prof. Nosáľom.

Roky 60-te a 70-te boli z hľadiska úspešnosti vystúpení, kvantity a celkového záujmu organizátorov folklórnych podujatí i médií veľmi zaujímavé. Pod vedením vedúceho Š. Udermana DFSk RASLAVIČAN prezentovala svoje umenie vo filmoch „Zem spieva“, „Fašiangy na Slovensku“, „Rozkazovačky pred muzikou“, „Medailón Štefana Udermana“, „Šarišské obrázky“, „Slovensko spieva a tancuje“, „Jasličky z Raslavíc“ a filmové zábery „Poľka v Košiciach“, „Tichá krása“.

O umeleckých kvalitách skupiny svedčí aj jej úspešné účinkovanie v Pražskom rozhlase, viackrát v Brnenskom, Košickom, Bratislavskom, Banskobystrickom a Žilinskom rozhlase.

V polovici 80-tych rokov post vedúceho skupiny preberá člen kolektívu Vincent Dankovič, ktorý asi po roku nakrátko odovzdáva funkciu Františkovi Gabužďovi (1986-1987), učiteľovi miestnej ZDŠ.

V roku 1987 sa vedenia DFSk RASLAVIČAN ujíma Helena Vaňová. Vedúcim tanečnej zložky, choreografom a neskôr aj vedúcim skupiny sa stáva skúsený choreograf, tanečník, spevák a zaniatený folklorista *Anton Kontura (1957)*, ktorý DFSk Raslavičan úspešne vedie dodnes. Začína sa nová etapa v smerovaní a tvorivej činnosti DFSk Raslavičan. Jeho prevzatím zodpovednosti za úroveň kvality a čistoty tradičného folklóru, zaznamenal Raslavičan vynikajúce úspechy doma i v zahraničí. Pod vedením Antona Konturu bolo v tejto dobe nacvičené pásmo „*Na vešélú*“, s ktorým si DFSk Raslavičan vybojovala postup z krajskej súťaže na celoslovenskú súťaž do Žiliny. V priebehu piatich rokov boli pod jeho vedením spracované folklórne pásma: „*Fašengi*“, „*Stavane majoch*“, „*Dožinki*“, „*Večarki*“, „*Rukovačka*“ (televízne spracovanie v r. 1997) a „*Na raslavickej muzike*“ (televízne

spracovanie v r. 1994) množstvo tanečných choreografií a speváckych programov. Pod jeho vedením DFSk Raslavičan získala množstvo ocenení a to nielen doma, ale aj v zahraničí.

V roku 1993 DFSk Raslavičan vydal 1.hudobný audio nosič v podobe magnetofónovej kazety s názvom “V Raslavicoch na valaľe”. O rok neskôr sa Raslavičan podieľal na nahrávaní audio nosiča dedinských skupín pod záštitou Svetozára Stračinu pre Slovenskú televíziu nahral televízne spracovanie folklórneho pásma “V Raslavicoch na muzike”. V apríli 1997 získala skupina titul Laureát celoštátnej prehliadky s folklórnym pásmom „Rukovačka”.

V rokoch 2000 – 2003 sa Raslavičan predstavil na významných folklórnych festivaloch nielen doma, ale aj v zahraničí. Azda najviac si Raslavičan váži návštevu Spojených štátov amerických v roku 2002. Folklórna skupina bola súčasťou delegácie, ktorá prezentovala región Šariš a mesto Bardejov na takmer dvojtýždennom turné po štátoch USA.

Začiatkom roku 2004 sa skupina pustila do nahrávania nového, v poradí už tretieho audionosiča, tentokrát už v podobe CD, ktoré vyšlo v tom istom pod názvom „Zahrajce mi Raslavicke hudaci”. V rokoch 2004 – 2005 sa členovia folklórnej skupiny, okrem množstva domácich vystúpení, opäť vybrali za hranice našej vlasti. V tom istom roku si folklórna skupina vybojovala postup na celoštátnu prehliadku dedinských folklórnych skupín s folklórnym pásmom “Nedzeľa v raslavickej karčme”. Táto celoštátna prehliadka sa konala v máji 2006 v Liptovskom Mikuláši a DFSk Raslavičan získala už po druhýkrát titul *Laureát dedinských folklórnych skupín – Nositelia tradícií*.

V roku 2009 Raslavičan opäť po rokoch vystupoval v Zrkadlovom háji v Bratislave na známom *Večere autentického folklóru* spojeného s prezentáciou obce Raslavice a miestnych tradičných jedál. V júli navštívil aj družobnú obec Raslavice v Českej republike a bol účastníkom 14. Ročníka *Hontianskej parády* v Hrušove. V auguste členovia skupiny absolvovali letecký zájazd na medzinárodný festival do mesta *Aviles* v Španielsku. Zaujímavým projektom DFSk Raslavičan v tomto roku bolo vytvorenie spoločného programu s DFSk Zamutovčan zo Zámutova s názvom “*Parta, moja parta*”, v spracovaní Mgr. Moniky Balážovej a Mareka Višňovského, v ktorom sa členovia týchto dedinských skupín snažili v podobe folklórno-scénického pásma spoločne na jednom pódii stvárať špecifické svadobné obyčaje svojich obcí.

V nasledujúcich rokoch sa folklórna skupina zúčastnila mnohých festivalov doma i v zahraničí – *Španielsko, Portugalsko, Česko, Poľsko, Francúzsko*. V roku 2012 skupina získala titul Laureát celoštátnej súťažnej prehliadky dedinských folklórnych skupín – Nositelia tradícií. V tom istom roku predstavila verejnosti premiérovým programom pri príležitosti 80. výročia založenia skupiny s názvom „V šercu ce noším”. Tento program skupina odprezentovala aj na doskách divadla v Prešove, Košiciach a Banskej Bystrici.

V roku 2013 Raslavičan získal dvojnásobný titul Laureát celoštátnej súťažnej prehliadky hudobného folklóru – Vidiečanova Habovka, v kategórii ľudových hudieb a speváckych skupín.

Cena PSK sa navrhuje udeliť za mimoriadne úspechy v súťaži Zem spieva, za dlhoročnú úspešnú popularizáciu folklóru a uchovávanie tradícií Horného Zemplína.

2.4. Navrhovaný: FTE automotive Slovakia, s.r.o., Malý Šariš.

Navrhovateľ: Prešovská regionálna komora SOPK

Spoločnosť FTE automotive Slovakia. s.r.o., Malý Šariš 486 , 080 01 Prešov. FTE automotive Slovakia. s.r.o. pôsobí v Prešove od roku 2004. Je súčasťou FTE automotive Group so sídlom v Eberne v Nemecko, a je kompetentným partnerom v oblasti vývoja a výroby hnacieho ústrojenstva a aplikácií brzdovej sústavy pre automobilový priemysel. Materská firma sa so svojimi 3700 zamestnancami ku koncu roka 2015 nachádzala na všetkých dôležitých kontinentoch a predstavuje jedného z popredných dodávateľov originálneho príslušenstva pre osobné automobily a úžitkové vozidlá z celého sveta. Predajné obraty FTE v roku 2015 boli viac ako 500 miliónov €.

Založenia FTE automotive Slovakia s.r.o. v roku 2004 si FTE automotive Group posilnila svoju pozíciu na medzinárodnom trhu v odbore hydraulických brzd. V roku 2011 FTE a SDB Dánsko založili spoločný podnik SFMC s.r.o. v Prešove na repasovanie brzdových strmeňov. 1. apríla 2016 sa SFMC s.r.o. zlúčilo s FTE automotive Slovakia s.r.o. Spoločnosť má dve výrobné prevádzky v Prešove a Malom Šariši, v ktorých zamestnáva vyše 430 zamestnancov a jej ročný obrat je viac ako 60 mil. €. Dodáva kompletne brzdové bubny, kolesové valčeky a brzdové hadice pre VW, Audi, ŠkodaAuto, Seat a Daimler a repasované brzdové strmene pre náhradnú spotrebu. V minulom roku začala výrobu spojkových vedení pre Suzuki.

FTE automotive Slovakia. s.r.o. pôsobí v regióne, v ktorom je nezamestnanosť pomerne vysoká. Kontinuálnym rastom počtu svojich zamestnancov pomáha k jeho rozvoju nielen po stránke ekonomickej, ale aj sociálnej.

Cena PSK sa navrhuje udeliť za podporu regiónu a ekonomické výsledky v oblasti automobilového priemyslu.

2.5. Navrhovaný: Viliam Tarjányi, zaslúžilý pracovník kultúry

Navrhovateľ: Mgr. Emil Chlapeček, poslanec Zastupiteľstva PSK

Celý život sprevádzala Viliama Tarjányiho hudba a spev. Popri náročnom povolaní učiteľa aktívne pôsobil aj v mimoškolskej oblasti. Dlhé roky bol organizátorom hudobného života v Prešove a členom rôznych vokálnych a inštrumentálnych súborov pôsobiacich v meste Prešov. V rámci mimoškolskej činnosti je meno Viliam Tarjányi výnimočným pojmom na Slovensku. Získal úctu, uznanie a meno v kruhoch veľikánov slovenskej dychovej hudby. Obdiv vzbudil aj u českého maestra dychovej hudby, zaslúžilého umelca Jindřicha Pravečku.

Bohaté odborné skúsenosti a veľmi úspešné pôsobenie v mimoškolskej činnosti Viliama Tarjányiho boli zúročené nielen v oblasti dychovej hudby, ale aj v speváckych zboroch. Prvého septembra 1959 založil Viliam Tarjányi na Jedenásťročnej strednej škole na Mudroňovej ulici, pioniersky dychový súbor Červená šatka. O dva roky prešiel tento súbor pod strechu Okresného domu pionierov a mládeže Prešov, ktorý mu vytvoril lepšie podmienky a udomácnil sa pod názvom Mládežnícky dychový orchester Okresného domu pionierov a mládeže Prešov.

V 60. rokoch a v prvej polovici 70. rokov minulého storočia význam Mládežníckeho dychového orchestra presahoval hranice mesta, okresu, kraja a Slovenska nielen

výnimočnosťou, ale aj absolútnou bezkonkurenčnosťou, svojou umeleckou interpretáciou, dramaturgiou, náročným repertoárom a mimoriadnymi úspechmi, medzi mládežníckymi dychovými orchestrami na Slovensku. V bývalom Československu patril k absolútnej špičke.

Za pedagogickú činnosť, mimoškolskú činnosť, osvetovú činnosť, za zásluhy vo výchove mládeže, za rozvoj kultúry na Slovensku bol ocenený ústrednými a mestskými orgánmi i združeniami. Za mimoriadne pracovné úspechy v záujmovej umeleckej činnosti bol ocenený aj čestným titulom „Zaslúžilý pracovník kultúry“. Je dvojnásobným laureátom Ceny mesta Prešov (1973, 2009) za zásluhy a osobný vklad do rozvoja mládežníckych dychových orchestrov na Slovensku a za rozvoj a vynikajúce výsledky v oblasti záujmovej umeleckej činnosti v rámci mesta Prešov i celého Slovenska.

2.6. Navrhovaný: Páter ThLic. Ing. Michal Zamkovský, CSsR.

Navrhovateľ: JUDr. Anna Aftanasová, poslankyňa Zastupiteľstva PSK

Páter Michal Zamkovský CSsR má 69 rokov, narodil sa 11. júla 1948 a pochádza z podtatranskej obce Toporec. V roku 1971 ukončil stavebnú fakultu na Vysokej škole Technickej, v Bratislave.

Dňa 13. novembra 1976 v Bratislave zložil svoje prvé rehoľné sľuby a 21. augusta 1980 bol v Zakopanom kardinálom Františkom Macharským tajne vysvätený za kňaza v Poľsku. Po kňazskej vysviacke pôsobil v civilnom zamestnaní v Starej Ľubovni.

Študoval na Lublinskej univerzite, kde v roku 1996 ukončil postgraduálne štúdiá v oblasti pastorálnej teológie. Od roku 1990 pôsobil v Kláštore Redemptoristov v Podolínci a v rokoch 2005 až 2010 bol viceprovinciálom redemptoristov v Bratislave. Ako ľudový misionár pôsobí nielen na Slovensku, ale aj v zahraničí.

Pápež František ho spolu s ďalšími rehoľnými kňazmi vymenoval za misionára milosrdenstva. Pre Slovensko boli menovaní štyria redemptoristi. Páter Zamkovský je jedným z nich. Každoročne organizuje ľudové misie a duchovné obnovy. Je známy i z televízie LUX, rádia LUMEN, kde ho môžeme počúvať pri mnohých prednáškach a rozhovoroch.

Páter Michal Zamkovský je autorom knihy „Cesta blahoslavenstiev.“ Táto kniha vznikla v spolupráci vydavateľstva *Kumran a Televízie Lux*.

Jeho kázne, prednášky, rozhovory, debaty, stretnutia v spoločenstvách majú na internete niekoľkotisícové zhliadnutia. Vyše dvadsaťročnou misijnou činnosťou a 300 programami, ktoré pripravil s bratmi redemptoristami sa zaradil medzi významné osobnosti cirkevného sveta.

Cena PSK sa navrhuje udeliť za dlhoročnú a obetavú misionársku činnosť na Slovensku i v zahraničí.

2.7. Navrhovaný: MUDr. Miroslav Mýtnik, PhD., lekár

Navrhovateľ: Ing. Štefan Matejčík, vedúci organizačného odboru Úradu PSK

MUDr. Miroslav Mýtnik sa v roku 2007 sa stal primárom Fakultnej nemocnice s poliklinikou J.A. Reimana v Prešove. Neskôr bol vymenovaný za prednostu chirurgickej kliniky Fakulty zdravotníckych odborov Prešovskej univerzity v Prešove. Svojou odbornou prácou, publikačnou činnosťou a pôsobením v oblasti medicíny dlhodobo zviditeľňuje prešovský kraj nie len na Slovensku ale aj v zahraničí. Okrem všeobecnej chirurgie sa dlho venoval cievnej chirurgii, zaviedol operatívu arteriovenózných shuntov a permcátov pre hemodialýzu, ako aj laparoskopické zavádzanie peritoneálnych drénov pre peritoneálnu dialýzu. Stál aj pri prvých krokoch prešovskej invazívnej kardiológie, keď spolu s primárom kardiológie implantoval prvé pacemmakery. Venoval sa však predovšetkým laparoskopickej chirurgii. Jeho hlavným prínosom bolo zavedenie pokročilej laparoskopickej chirurgie – laparoskopické fundoplikácie, hiátoplastiky, myotómie pri achalázii, splenektómie, kolorektálne laparoskopické resekcie, polypektómie, ale aj hepatálne laparoskopické metastazektómie a segmentektómie. Obzvlášť oblasť hiátu pažeráka bola jeho koníčkom a v tomto období sa pracovisko počtom a spektrom operácií dostalo na popredné miesto v SR (celkovo cca 400 operácií), hneď za špecializované OMICHE v B.Bystrici (ktoré v tom čase prezentovalo asi 700 výkonov). V rokoch 2007-8 mala prešovská chirurgia vedúce postavenie v počte laparoskopických splenektómií. Zaujímavosťou bolo, že ako prvá na Slovensku pri tejto operácii preferovala polohu pacienta na pravom boku s predilekciou laterálneho prístupu. Tento prístup zabezpečil prehľadnosť preparácie pankreasu, bezpečnosť ošetrenia hilárnych štruktúr, ale zároveň v prípade potreby ľahko umožňoval zmenu stratégie a použitie mediálneho či kombináciu oboch prístupov.

V tomto období sa prešovská chirurgia prezentovala aj ako popredné bariatrické pracovisko.

V oblasti hepatálnej chirurgie pracovisko vykonáva celú škálu súčasnej otvorenej chirurgie. V pankreatickej chirurgii došlo k rozšíreniu spektra používaných modifikácií cefalickej duodenopankreatektómie s tendenciou zavedenia laparoskopie aj do chirurgie pankreasu. V kolorektálnej chirurgii pracovisko presadzuje laparoskopický prístup, v oblasti distálneho rekta bol zavedený moderný manažment - stanovenie stagingu, fullneoadjuvancia, restaging, response a napokon adekvátny operačný výkon a adjuvancia. Pracovisko v tomto období zaviedlo TEM. V súčasnosti je funkčný onkochirurgický ordinariát, ordinariát endoskopickej chirurgie, ordinariát plastickej chirurgie a ordinariát detskej chirurgie. Chirurgická klinika FNŠP Prešov sa aktívne podieľa i na poli Slovenskej chirurgickej spoločnosti. Okrem obsadenia postu 2.viceprezidenta, ktorý 2. funkčné obdobie vykonáva primár MUDr.M.Mýtnik, PhD., od r. 2002 garantuje a reálne vedie webovú stránku Slovenskej chirurgickej spoločnosti.

Odborná prax: Chirurgická klinika FNŠP J. A. Reimanna, Hollého 14, Prešov

Dátum : 1.8.1981 – doposiaľ

Pracovná pozícia: lekár

1985 – 1991 mladší sekundárny lekár

1991 – 1997 starší sekundárny lekár

1997 – 2007 zástupca primára

2007 – doposiaľ primár chirurgického oddelenia

Fakulta zdravotníckych odborov Prešovskej univerzity v Prešove

2007 – doposiaľ prednosta chirurgickej kliniky

Lekárska fakulta UPJŠ v Košiciach

2008 – doposiaľ externe prednášajúci predmet chirurgia

Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou
2012 – doposiaľ konzultant

MUDr. Mýtnik bol organizátorom nasledovných workshopov pre chirurgov z celej SR:

- Jednovrstvové anastomózy v chirurgii (2008, 2010, 2012),
- Moderná liečba včasných karcinómov prsníka – biopsia Sentinelových uzlín (2011, 2012),
- Použitie staplerov v chirurgii. (2010, 2012).

Jeho hlavný odborný prínos spočíva v nasledovných aktivitách:

- zavedenie operačných prístupov pre hemodialýzu,
- zavedenie bariatrickej chirurgie v regióne (v r. 2006 najviac operácií v SR pre chorobnú obezitu)
- začiatky intervenčnej kardiológie- zavádzanie pacemakerov v spolupráci s kardiológom MUDr.J.Kmecom
- zavedenie pokročilej laparoskopickej chirurgie do praxe – laparoskopické operácie bráničných prietrží (2.miesto v rámci SR), laparoskopické operácie sleziny (1. miesto v rámci SR v rokoch 2006-2012), laparoskopické polypektómie z tráviacej trubice -1. miesto v rámci SR v r.2010-2012,
- zavedenie laparoskopických operácií nádorov hrubého čreva a konečníka,
- rozšírenie spektra operácií na pankrease a pečeni.

MUDr. Miroslav Mýtnik doposiaľ vydal 62 odborných publikácií. Od roku 2008 je viceprezidentom Slovenskej chirurgickej spoločnosti, krajským odborníkom pre chirurgiu Prešovského samosprávneho kraja. V rokoch 1996-2016 bol predsedom Spolku lekárov v Prešove je člen redakčnej rady časopisu Slovenská chirurgia. V rokoch 2008-2010 bol členom odborovej komisie pre odbor 07 Chirurgia na Jesseniovej LF UK v Martine, je členom odborovej komisie pre odbor 07 Chirurgia na LF UPJŠ v Košiciach, externe pôsobí na katedre chirurgie LF UPJŠ v Košiciach.

Za svoju medicínsku a vedeckú prácu získal MUDr. Miroslav Mýtnik množstvo ocenení doma aj v zahraničí Sodalem Honoriscausa Českej chirurgickej spoločnosti, čestné členstvo vo výbore Českej chirurgickej spoločnosti, člen Čestnej rady Českej chirurgickej spoločnosti, Maydlova medaila Českej chirurgickej spoločnosti, Strieborná medaila SLS, Reimannova medaila SLS, čestné členstvo výboru Slovenskej chirurgickej spoločnosti.

2.8. Navrhovaný: Daňo Soóš, divadelník

Navrhovateľ: Členovia divadelného ochotníckeho súboru ONDAVAN

Daňo Soóš sa narodil 5. 2. 1938 v Stropkove. Po ukončení základného vzdelania odišiel do Prahy za vzdelaním umeleckého rezbára. V Bratislave si vzdelanie rozšíril a v roku 1962 zmaturoval na škole umeleckého priemyslu, kde po prvýkrát prišiel do kontaktu s divadlom.

Ďalší vývoj vo zvolenej profesii pribrzdili zdravotné komplikácie, ktoré ho nasmerovali do oblasti kultúry a osvety. Stal sa najprv metodikom, neskôr riaditeľom Domu osvety v Stropkove. Tu sa zameril predovšetkým na obnovenie divadelných tradícií.

V prvopočiatku spolupracoval na založení bábkarského súboru pod patronátom Materskej školy v Stropkove. Prenosná bábkarská scéna umožnila súboru vystúpiť nielen v domácich podmienkach, ale aj v okolitých dedinách a školách. Neskôr prešiel súbor pod dom osvetu a prijal pomenovanie PARAVAN – bábkarský súbor.

„Minifestivalík“, ktorý zorganizoval pri príležitosti 10. výročia založenia bábkarského súboru, vyvolal v živote súboru prelomový zvrät. Rozhodnutím poradného zboru pre bábkové divadlo pri Krajskom osvetovom stredisku v Košiciach – organizovanie krajských bábkarských prehliadok, bolo presunuté do Stropkova a tak vznikol „Bábkarský Stropkov“.

Už dosť dávno nestojí Daňo Sooš v centre diania v spoločnosti detí ako tvorca. Svoj príspevok k propagácii dobrého mena detského a nielen detského divadla, každoročne v origináli predkladá ako zvláštnu „Cenu mesta Stropkov“ v podobe drevenej skulptúry symbolizujúcej mesto, ktorú priznáva detská porota menovaná organizátormi zo žiakov miestnych škôl.

Aj vznik činoherného súboru v Stropkove vyprovokovali bábkari. A tak rok 1966 niesol v sebe dva míľniky divadelnej kultúry v Stropkove: bábkari sa po prvýkrát zúčastnili celoslovenskej prehliadky v Žiline a hneď na to vznikol činoherný ochotnícky súbor Ondavan, dnes už 46-ročný.

Štyridsaťšesť rokov v existencii divadelného súboru je nielen sviatkom, ale aj dôkazom životaschopnosti idey, na ktorej bol súbor založený. Idea by však bez jej realizátorov zostala iba abstraktnou hodnotou. Potvrďuje sa, že umenie a kultúra sa rozvíjajú predovšetkým vďaka obetavosti ľudí, ktorí svoj talent neustále rozvíjajú v prospech iných. Vďaka tomu je v Stropkove viacgeneračný divadelný ochotnícky súbor zložený z hercov, ktorí aj napriek tomu, že sa divadlu venujú popri svojej práci, podávajú profesionálne výkony a čo je najdôležitejšie, prinášajú divákovi umelecké zážitky.

Cena PSK sa navrhuje udeliť pri príležitosti životného jubilea 80 rokov za dlhoročný mimoriadny prínos pre rozvoj ochotníckeho divadla v regióne.

2.9. Navrhovaný: Mgr. Viktor Zamborský

Navrhovateľ: Ján Jacoš, športový novinár

Viktor Zamborský je dlhoročným fotoreportérom Prešovského večerníka, predtým Prešovských novín. Je uznávaným fotografom doma aj v zahraničí, neúnavne propaguje mesto Prešov a Prešovský samosprávny kraj v rôznych periodikách, publikáciách a agentúrach. Veľkú hodnotu majú jeho reportážne fotografie. Prejavuje sa na nich jeho pohotovosť, originalita a jedinečné videnie. Práci fotoreportéra sa venuje od roku 1979, patrí medzi najlepších športových fotografov na Slovensku. Realizoval niekoľko výstav. V súčasnosti sa venuje športovému potápaniu. Je členom Olympijskeho klubu Prešov, predsedom kontrolnej a revíznej komisie regionálnej organizácie Slovenského syndikátu novinárov v Prešove.

Cena PSK sa navrhuje udeliť za dlhoročnú propagáciu Prešovského kraja doma a v zahraničí.

2.10. Navrhovaný: Vendelín Balčák, športovec, tréner a funkcionár v stolnom tenise

Navrhovateľ: Ján Jacoš, športový novinár

Vendelín Balčák bol pred šesťdesiatimi rokmi pri zrode stolného tenisu v Šarišských Michaľanoch a pôsobí v ňom dodnes. Venuje sa výchove stolných tenistov a tenistiek v tejto obci. Pod jeho vedením vyrástli viaceré reprezentantky. Stolné tenistky preslávili túto obec na Slovensku, Československu aj v zahraničí. Pôsobenie v stolnom tenise sa stalo súčasťou jeho života. Bol dlhoročným predsedom stolnotenisového klubu v Šarišských Michaľanoch, členom predsedníctva Slovenského stolnotenisového zväzu a predsedom komisie SSTZ. O histórii stolného tenisu v Šarišských Michaľanoch napísal publikáciu.

Cena PSK sa navrhuje udeliť za dlhoročnú zanietenú a obetavú prácu trénera, funkcionára, rozhodcu a organizátora podujatí v stolnom tenise.

2.11. Navrhovaný: PhDr. Nora Baráthová, historik

Navrhovateľ: Múzeum v Kežmarku

PhDr. Nora Baráthová patrí medzi najvýznamnejších slovenských historikov. Je autorkou mnohých samostatných odborných prác z vedného odboru história, ale taktiež aj autorkou štúdií z oblasti stredovekej aj novej histórie, literárnej histórie, etnografie, numizmatiky.

V rokoch 1961 – 1967 vyštudovala na FF UPJŠ v Prešove odbor slovenčina – dejepis a v roku 1976 úspešne absolvovala rigorózne skúšky zo všeobecnej histórie a filozofie.

Do Múzea v Kežmarku nastúpila na post historika v roku 1965, kde pracovala až do roku 2002 a v r. 2003 - 2009 ako externý zamestnanec múzea. V múzeu zo začiatku pracovala ako kurátor, kustód zbierkového fondu obdobia novoveku, neskoršie jej zameranie sa rozšírilo aj na obdobie stredoveku a etnológie. Jej záujem sa v neskorších rokoch orientoval aj na históriu nemeckej menšiny v Kežmarku a na históriu židovskej komunity. Vďaka jej pracovnému zanietaniu a nebyvalému záujmu o históriu Prešovského samosprávneho kraja sa podarilo získať nespočetné množstvo vzácných zbierkových predmetov do zbierkového fondu múzea – z oblasti histórie, národopisu, umeleckej histórie, numizmatiky, faleristiky. Tieto predmety aj odborne spracovávala a výsledky svojich bádání publikovala v odbornej tlači. Je autorkou libriet a scenárov prevažnej väčšiny expozícií na Kežmarskom hrade: *Cechy a remeslá, Radničná miestnosť, Historické zbrane, Strelecký spolok, Vysoké Tatry a Kežmarok, Spolok spišských lekárov a lekárníkov, Rodina Thököly, Židovská komunita v Kežmarku, Dejiny Kežmarského hradu*. N.Baráthová pri štúdiu historických prameňov strávila množstvo hodín v archívoch, vďaka čomu sa jej podarilo odkryť dôležité fakty a udalosti z histórie Kežmarku a Kežmarského hradu. Výsledky týchto vedecko-výskumných prác boli neskoršie spracované a publikované v samostatných historických odborných prácach a štúdiách (viď príloha).

Je známa nielen ako vynikajúca historička, ale aj ako spisovateľka, ktorá svoje historické poznatky pretransformovala do beletrie. Historické témy, ktoré počas svojho života spracovávala, sa v niekoľkých prípadoch stali námietmi pre scenáre na filmové, divadelné a rozhlasové predstavenia, ale taktiež slúžili aj ako podklad pre sprievodcovské služby po meste Kežmarok a po Kežmarskom hrade. Nespočetné množstvo mladých študentov vyhľadávalo jej pomoc pri písaní seminárnych, diplomových a doktorandských prác. Niekoľko rokov úspešne viedla aj krúžok historikov pri múzeu. Jej nevyčerpatelné historické vedomosti, poznatky, poctivý a ľudský prístup k práci jej nebránili v tom, aby aj v dôchodkovom veku aj napriek zdravotným problémom pracovala v múzeu ako historička.

V roku 1975 vydala historický román *Muž, ktorý kráčal za smrťou*, čerpajúci z čias protihabsburského povstania Františka II. Rákociho a odohrávajúci sa v Kežmarku na prelome 17. a 18. storočia. Voľným pokračovaním tohto diela je historický román *Aj zradcom sa odpúšťa* (1980).

Po historickej téme siahla Baráthová znova v románe *Nepokojné mesto* (1981), v ktorom sledujeme dobrodružné udalosti okolo bojov slobodného kráľovského mesta Kežmarku s majiteľmi hradu Thórkólyovcami. Dej je situovaný do 17. storočia a zaujme najmä tým, ako vie autorka zachytiť reálie, zvyky a spôsob života vtedajšieho mesta.

Mládeži je určená aj próza *Študent* (1991), rozprávajúca o mladých rokoch P. O. Hviezdoslava v Kežmarku. *Hviezdy nad Tatrami* (1995) je knižka povestí zachytávajúca prvé historické dotyky s Vysokými Tatrami, a to práve cez autorkino rodisko a obľúbenú tému - Kežmarok.

Množstvo zaujímavých historických faktov a príbehov čitateľ nájde v knihe *Nad Kežmarkom vietor veje* (1990), rozprávajúca o histórii starobylého Kežmarku, o jeho bohatstve a sláve, dávnych i nedávnych obyvateľoch. V rámci svojich vedeckovýskumných prác je priekopníčkou v odkrývaní histórie Cechov a remesiel v regióne, literárnej histórie, histórie školstva, všeobecnej histórie od najstarších čias až po súčasnosť, histórie židovskej komunity v regióne. Z jej pera vyšlo 16 publikácií – prózy pre dospelých a mládež, 27 historických prác a vyše 1200 článkov.

Cenu mesta Kežmarok získala pani N.Baráthová v rokoch 1999 a 2009. Za jej mimoriadny prínos v oblasti histórie jej minister kultúry SR M. Maďarič udelil 17. mája 2012 Cenu Andreja Kmeťa za celoživotnú prácu a výsledky dosiahnuté vo vednom odbore história. Je členkou Slovenskej historickej spoločnosti – Spišského dejepisného spolku, členkou Asociácie organizácii spisovateľov Slovenska.

Ako poslankyňa mestského zastupiteľstva v Kežmarku pracovala 6 volebných období. Aj napriek tomu, že už v súčasnosti je na dôchodku, neustále pracuje a odovzdáva svoje poznatky a vedomosti vďaka svojej neúnavnej práci na poli histórie, či už pri písaní monografií, libriet a scenárov na výstavy, alebo pri spracovávaní ďalších historických faktov a udalostí. Svojou neúnavnosťou a profesionalitou sa zapísala ako jedna z mála uznávaných historikov nielen v rámci regiónu, ale aj za hranicami Slovenska.

Cena PSK sa navrhuje udeliť za celoživotné dielo na poli histórie pedagogiky a kultúry.

2.12. Navrhovaný : Ing. Vladimír Kozák, in memoriam

Navrhovateľ: MUDr. Peter Chudík, predseda Prešovského samosprávneho kraja, Správa a údržba ciest Prešovského samosprávneho kraja, Prešov

Zakladateľ systému cestného hospodárstva Prešovského kraja po delegovaní kompetencií k cestám II. a III. tried v roku 2003 a zároveň dlhoročný garant obnovy cestnej siete PSK.

Ing. Vladimír Kozák sa narodil dňa 10.11.1952 v Matejovciach nad Hornádom. Vyštudoval Vysokú školu dopravnú v Žiline, odbor stavebný a celý svoj profesijný život pracoval v rôznych riadiacich funkciách v oblasti dopravy. Po ukončení štúdií začal pracovať v Cestných stavbách Košice ako prípravár stavieb, stavbyvedúci. V rokoch 1991 až 1996 pôsobil ako riaditeľ Okresnej správy ciest Košice vidiek. Významnou mierou sa podieľal aj na vytvorení Slovenskej správy ciest Bratislava, pričom po jej vzniku viedol Investorský útvar

Košice. Od októbra 1999 do roku 2003 Ing. Kozák pôsobil ako námestník generálneho riaditeľa pre úsek technologické systémy ZPA KŘIŽÍK, a.s. Prešov s priamym riadením výstavby prvého diaľničného tunela na Slovensku, tunela Branisko. V decembri v roku 2003 sa stal riaditeľom Správy a údržby ciest Prešovského samosprávneho kraja, kde pracoval do náhleho a neočakávaného ukončenia svojho života.

Ing. Vladimír Kozák sa celý svoj pracovný život venoval cestnému hospodárstvu a svojou vysokou profesionalitou sa zaradil medzi významných odborníkov na úseku cestného hospodárstva na Slovensku. Jeho pôsobenie v stavebných spoločnostiach, Slovenskej správe ciest, Národnej diaľničnej spoločnosti, regionálnej správe ciest na rôznych riadiacich pozíciách potvrdzovalo, že sa jedná o excelentného odborníka, vyzretého manažéra, organizátora, ale zároveň ľudsky veľmi prístupného človeka. Mimo štandardného zamestnania zastával pozície v ďalších stavovských organizáciách - bol podpredsedom Slovenskej cestnej spoločnosti, členom Monitorovacieho výboru Operačného programu Doprava pri Ministerstve dopravy SR. Popri svojej práci sa venoval aj publikačnej činnosti, miloval všetky druhy športu a veľmi rád cestoval.

Úžasný a vzácny človek, ktorý nepoznal únavu, nedbal na čas, kolega, ktorý v „cestárskom pelotóne“ ťahal ostatných dopredu a keď bolo treba aj tlačil zozadu k vysoko stanoveným cieľom a métam. Má výrazný podiel na obnove cestnej infraštruktúry v Prešovskom kraji od roku 2004, stabilizácii režimu údržby a technickej správy ciest na 7 oblastných zložkách SÚC PSK. Dôkladne poznal každú zo svojich ciest II. a III. triedy, pri ich obdivuhodnej dĺžke bežala 2 500 km. Svojou snahou otvárať Prešovský kraj navonok zabezpečil v rokoch 2007-2015 obdivuhodné výsledky v cezhraničnej spolupráci s Malopoľským, Podkarpatským vojvodstvom v Poľsku, ale tiež Zakarpatskou oblasťou Ukrajiny. Veľkú zásluhu mal na vynikajúcich dlhoročných vzťahoch PSK s Pardubickým krajom.

Ing. Vladimír Kozák svoju životnú cestu medzi nami, napriek jeho víziám, plánom a chuti bojovať ďalej, ukončil náhle dňa 06.11.2016.

Cena PSK sa navrhuje udeliť za jeho celoživotné dielo, najmä za obnovu havarijného stavu ciest od roku 2004, mimoriadnu osobnú angažovanosť za rozvoj regionálneho cestného hospodárstva a zároveň za osobný prínos v oblasti cezhraničnej spolupráce Prešovského kraja.

2.13. Navrhovaný: Hotelová akadémia, Baštová 32, 080 01 Prešov

Navrhovateľ: Ing. Anna Šenková, PhD., Matice slovenskej 5, 080 01 Prešov

Hotelová akadémia Prešov je jednou z najstarších stredných škôl v meste Prešov. Jej história sa začala písať v roku 1927, kedy bola založená „Odborná škola pre ženské povolania“. V tomto školskom roku si pripomína 90. výročie svojho založenia. Škola má dlhoročné skúsenosti v odbore, výborné výsledky, dobré meno a bohaté domáce i zahraničné kontakty a aktivity. Je typická tým, že sa tu dlhodobo vyučuje len jeden študijný odbor „hotelová akadémia“, ktorý patrí medzi ekonomické odbory so zameraním na gastronómiu a hotelierstvo. Snaží sa ísť s dobou a pre svojich žiakov vytvára perfektné podmienky na budúce uplatnenie sa absolventov v praxi nielen na domácom, ale aj na európskom trhu práce.

Vďaka svojim aktivitám je dlhodobo uznávaná v rámci celého Slovenska, ale aj v zahraničí. Je členkou Asociácie európskych škôl hotelierstva a turizmu (AEHT) so sídlom v Luxembursku, ktorá združuje vyše 430 škôl zo 44 krajín Európy, aktívne spolupracuje s Nadáciou pre vzdelávanie v hotelierstve so sídlom v Ženeve vo Švajčiarsku, je členkou profesijných organizácií na Slovensku – Zväz hotelov a reštaurácií Slovenskej republiky, Slovenská barmanská asociácia, Asociácia kuchárov a cukrárov Slovenskej republiky, spolupracuje s Asociáciou somelierov Slovenskej republiky. Jej žiaci sa zúčastňujú rôznych súťaží doma i v zahraničí, na ktorých získali mnohé ocenenia. Škola je organizátorkou medzinárodnej barmanskej súťaže juniorov EUROCUP, jedinej takého rozsahu v Európe, zaradenej do kalendára oficiálnych podujatí AEHT, ktorej sa počas jej 24 ročníkov zúčastnili súťažiaci nielen zo Slovenských odborných škôl, ale aj z 19 krajín Európy, ba aj z Mexika. V tomto školskom roku sa uskutoční jubilejný 25. ročník tejto medzinárodnej súťaže.

Žiaci Hotelovej akadémie v Prešove počas štúdia majú možnosť absolvovať aj odborné kurzy – barmanský, baristický, carvingový (ozdobné vyrezávanie do ovocia a zeleniny), pivársky, someliersky, ktoré lektorsky zabezpečujú odborníci z praxe. Majú možnosť získavať odborné zručnosti priamo v prevádzkach nielen na Slovensku, ale aj v zahraničí, kde úspešne reprezentujú školu, mesto a kraj.

Návrh na udelenie Ceny PSK za rok 2017 predkladám za dlhoročný mimoriadny prínos pre rozvoj a propagáciu Prešovského samosprávneho kraja pri príležitosti 90. výročia založenia školy a organizovania jubilejného 25. ročníka medzinárodnej barmanskej súťaže juniorov EUROCUP v Prešove.